

er staaet et Stykke af til Johanneskirken og dernæst et meget betydeligt Stykke til Epidemihospitalet. Det samlede Areal, der nu staaer tilbage, er omtrent 117 Løder Land. Men i den Skikkelse, som jeg tænker mig den med det Areal, der nu er tilbage, har det vist sig, at Pladsen ikke er tiltrækkelig til Dvælskerne uden Kollision for de Afdelinger, vi allerede have. Hvis vi komme til Indførelse af Regimentet for Fodfolkets Bedkommende og Kavalleriregimentet paa 4 Eskadroner for Rytteriets Bedkommende, hvilket Flertallet og Mindretallet have været enige om, vil der kræves for 3 Batailloner Fodfolk 90 Lønder Land og for Kavalleriregimenterne 57 Lønder Land. Jeg har ved denne Beregning taget det største Tal for Fodfolkets Bedkommende. Bestemmelserne sige nemlig, at for hver Bataillon kræves mellem 20 og 30 Lønder Land efter Terrainets Bestaaffenhed, Hindringernes Mængde og Gyrecerpladsens Form. Blegdamsfælledens Form er meget uegnet, idet den ender i en Spids oppe ved Bibenshus. For Rytteriets Bedkommende fordrer der som sagt 57 Lønder Land, saa at hele Areal, der kræves, er 147 Lønder Land, og da hele det Areal, der nu er tilbage, kun er 117 Lønder Land, er det jo klart, at der slet ikke vil være Plads til Dvælskerne. Hvor skulle vi saa hen? Ja, det veed jeg ikke. Saa Meget er vist, at man fra Militæretatens Side neppe kan gjøre Regning paa, at der fra Kjøbenhavns Kommunes Side vil kunne ventes nogen Indrømmelse.

Jeg har hermed fremsat mine Anskuelser om de Punkter, som jeg anser for at være af største Betydning, og jeg vil nu tillade mig at slutte med en Henstilling til det erede Flertal, om hvorvidt det har talt sit sidste Ord lige overfor Bevillingerne paa § 26. Det kan vel i hvert Fald ikke være utilladeligt at udtale Haabet om, at dette ikke endnu er talt, fordi jeg tror, at kunne vi komme til en Forstaelse paa § 26, er der ogsaa Haab om, at den Finantslov, som vi saa komme til at vedtage, neppe vil vende tilbage, og det er dog vistnok Formaalet for alle vore Ønsker. Det forekommer mig, at det vilde være en Opfordring for Landsthinget til ikke at lægge nogen Hindringer i Veien for Finantsloven, naar det saae, at man fra Flertallets Side var kommen over de konstitutionelle Punkter paa en saadan Maade, at Landsthinget kunde gaa ind derpaa, — det forudsætter jeg, — og naar man kom med saadanne Bevillinger paa § 26, som kunde siges at tilfredsstille de Krav, der kunne stilles. Jeg haaber, at man vil gjøre det i Betragtning af Forholdene. Jeg gentager, hvad jeg før sagde. Vi hørte en meget bevoligende Forsikking af den høitærede Udenrigsminister, men jeg tror ikke, at der er en Eneste af os, som ikke ser, at der er en Fare, der truer, og paa hvilken vi maa være beredte. Jeg blæser ikke i Krigstrompet, jeg forlanger ikke, at en eneste Solbat skal indkalbes eller et eneste

Skib udrustes, men jeg forlanger blot — og saaledes burde man jo altid være beredt — at der træffes Forberedelser, saa at der ikke skal behøves Andet end at indkalde Mandskabet for at staa rede, hvis Faren truer.

Navn: Jeg har blot taget Ordet for at gjøre nogle ganske korte Bemærkninger i Anledning af den erede Ordførers Udtalelser om Undringsforslagene 177 og 178, som handle om Bestykningen af Søforterne. Den erede Ordfører sagde, at i Kampen mod en fjendtlig Flaade maatte vi vente at træffe som Modstandere Pantserfibe med mindst 16 Tommers Pantser. Jeg vil indrømme, at han for en Del kan have Ret deri. De tykke Korvetter, som nu bygges, have netop 16 Tommers Pantser, og der er under Bygning enkelte Skibe, som have endnu større Pantserfykkelse, nemlig et Par italienske og et engelsk. Men der er et Forhold, som man i Almindelighed pleier at se bort fra, naar man taler om saadanne Skibe, som have et meget stærkt Pantser, og det er, at det selvfølgelig kun er lykkelig at naae til en saadan uhyre Pantserfykkelse ved samtidig at foretage en overordentlig stor Apantstring, saaledes at det kun er enkelte Dele af Skibene, der ere pantstrede paa denne Maade. Ved disse meget stærkt pantstrede Skibe er der et Træk, som er karakteristisk for dem alle, og det er, at Øberne ere aldeles upantstrede, og dette vil have overordentlig Betydning i Kampen imod dem. For de italienske Skibes Bedkommende f. Ex. paastaas det at være aldeles afgjort, at naar man blot ødelægger For- og Agerenden paa dem, hvilket kan gøres med lette Kanoner, gaa de rundt. Det Samme er meget nær ved at være Tilfelde med det engelske Pantserfibe „Inflexible“, hvilket har givet Anledning til betydelige Diskussioner og nøiagtige Undersøgelser. Hvorledes det forholder sig for de tykke Skibes Bedkommende i saa Henseende, kan jeg ikke bestemt sige. Jeg tror, at disse ikke ere underkastede denne Fare, men der er paa den anden Side Kanonerne og de øverste Dele af Affutagerne helt blottede for Pantser. Naar jeg nævner dette, er det for at gjøre opmærksom paa, at ogsaa lettere Kanoner i stort Antal have en meget stor Betydning for et Søfort. Som Følge deraf var der ogsaa fuld Grund til fra Krigsbestyrelsens Side i sin Tid at foreslaa de 9 Tommers Baglabekanoner. At man imidlertid har set sig i Stand til i Stedet for dem nu at kunne anbringe flere 11 Tommers Baglabekanoner, glæder mig selvfølgelig, og jeg skal stemme for det Forslag, der er fremskomet i saa Henseende. Jeg vilde ønske, at man med Hensyn til Bestykningen af Søforterne kunde gaa endnu videre og, foruden de foreslaaede 11 Tommers Kanoner, anbringe enkelte 12 Tommers eller hellere 14 Tommers Kanoner. Uagtet man nemlig saidlynlignois vil være i Stand til at gjøre netop de